

Hjælp af disse Love for, at Indtægt og Udgift kan gaa op imod hinanden. Men hvad indeværende Finansaar angaar, blev en Tilvejebringelse af Dækning ganske uundgaaelig. Det overordentlige Løn- og Pensionstillæg, som allerede er Lov, og som man altsaa ogsaa har vedtaget i dette høje Ting, bebyrdede Statskassen med en Udgift af omtrent 23 Mill. Kr., som ikke var forudset for indeværende Finansaar; og Lønningsloven, som den nu foreligger, vil bringe en Udgift for Statskassen paa op imod 40 Mill. Kr. for sidste Halvdel af dette Finansaar. Det var derfor nødvendigt at forsøge at skaffe Midler til Dækning, men jeg tør ikke paastaa, at der vil være tilvejebragt en virkelig Dækning for indeværende Aar af alle Udgifterne, selv naar disse Love er gennemførte; jeg vil snarest tro, at Udgiften alligevel vil overskride Indtægten med et ret betydeligt Beløb. Men paa den anden Side er der dog en Sikkerhed for, at Underskuddet ikke vil blive saa stort, som det ellers vilde være Tilfældet. Hvis man f. Eks. tager Statsbanernes Indtægter og Udgifter, saaledes som de nu foreligger officielt opgjorte for de første 5 Maaneder af Finansaaret, vil man se, at for den sidste Maaned, August, blev der et Underskud paa 2,2 Mill. Kr. paa Grund af, at det overordentlige Løn- og Pensionstillæg første Gang i den Maaned blev udbetalt af Statsbanernes eget Budget. Tidligere er jo nemlig Dyrtidstillægget, der svarer til dette overordentlige Løntillæg, blevet udbetalt paa Finansministeriets Budget, og i Virkeligheden har Statsbanernes Budget ikke vist det rigtige Forhold mellem Indtægt og Udgift. Naar nu det nævnte Tillæg kommer til, ser man, at der for en enkelt Maaned som August straks kommer et Underskud, idet nemlig det overordentlige Løntillæg, som er udbetalt i denne Maaned, for Statsbanernes Vedkommende omtrent beløber sig til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men jeg skal naturligvis indrømme, at den Maanedes Udgift svarer i Virkeligheden til tre Maaneders Udgift for Statsbanernes Vedkommende. Hvis man tager Indtægten for de sidste 5 Maaneder, vil man se, at den har været ikke mindre end 56,8 Millioner, medens Statsbanernes Indtægt paa Finansloven for hele Aaret er fastsat til $93\frac{1}{2}$ Millioner. Hvis Indtægten for Statsbanerne altsaa fortsættes paa samme Maade, vil vi naa op til en Indtægt af omtrent 130 Mill. Kr., et Beløb, som man ikke i sin vildeste Fantasi havde troet kunde tilvejebringes paa dette Budget. Og

dog er der mere Sandsynlighed for, at Statsbanerne gaar ud af indeværende Aar med Underskud, end der er Mulighed for Overskud, Dækning er det højeste, man kan haabe paa. Dette gør det altsaa nødvendigt ogsaa at komme med andre Forslag end dem, der ligefrem dækker Statsbanernes og Postvæsenets mulige Underskud. Telegrafvæsenets Indtægter kan forhøjes administrativt, hvilket ogsaa vil ske i Sammenhæng med Forhøjelsen paa de andre Virksomheder.

De Forslag, som derfor blev fremsat af mig, var for det første et Forslag om et Tillæg til den ordentlige Indkomst- og Formueskat for indeværende Aar. Dette Tillæg var af mig tænkt saaledes, at man indkrævede $\frac{1}{4}$ af Skatten for hele Aaret baade for Indkomst- og Formueskat. I Folketinget stødte dette paa Modstand; jeg maa tilstaa, at jeg ikke er ganske klar over, hvad der egentlig var den principielle Begrundelse af Modstanden, men det spillede ikke for mig nogen særdeles stor Rolle, naar alligevel alle Folketingets Partier gik ind paa at skaffe Statskassen samme Indtægt, som var tilsigtet med det af mig fremsatte Forslag, og naar man gik ind paa at gøre dette ved en Ændring i Forslaget, som forekom mig ikke at være af nogen principiel eller væsentlig Natur. Man har mod det af mig fremsatte Forslag anført, at paa denne Maade var det alt for let at komme til en Forøgelse af Statens Indtægter gennem Indkomst- og Formueskatten. Hvorfor det egentlig var saa uheldigt, at man kom let dertil, er mig ikke ganske klart, det var i alt Fald praktisk, administrativt en stor Bekvemmelighed, at Beregningen kunde foregaa saa simpelt. Men de Bestemmelser, efter hvilke man nu kommer til det samme Skattebeløb, er heller ikke af indviklet Art og synes mig at bero omtrent paa samme Princip som det, efter hvilket jeg fremsatte mit Forslag. Man er kommet til den Ændring, at Formuen gaar fri, og man tager den forøgede Indtægt fra Indkomstskatten, saaledes at man i det paalignede Skattebeløb fradrager 30 Kr. forud og dernæst lægger 30 Øre paa for hver, hvad jeg vilde kalde, Skattekrone, som vedkommende skal betale. Dernæst har man for Selskabernes Vedkommende sat Skatten betydeligt op, nemlig til 50 pCt. af den paalignede Skat, som altsaa vil være at betale i Tillægsskat. Denne Ændring har fundet Tilslutning fra de konservative Partiers Side — jeg skal maa-ske udtrykke mig saaledes: fra Partiet